

Památník Šoa Praha o.p.s.

Veveřkova 1410/8, Praha 7, 170 00

Výroční zpráva společnosti za rok 2014

Organizační struktura Památníku Šoa Praha o.p.s.

Správní rada

Předsedkyně: Zuzana Strnadová

Členové: Jaroslav Róna

Tomáš Töpfer

Ředitel: Pavel Štingl

Dozorčí rada

Tomáš Kraus

Pavel Jirásek

Taťána Fischerová

Do počátku roku 2014 vstoupila obecně prospěšná společnost Památník Šoa Praha se smlouvou o pronájmu nádraží Bubny s Českými drahami, s prostorovou studií na využití objektu a s námětem na jeho uspořádání podle významů, které by měl v budoucnu řešit. Měli jsme tedy zhruba definováno zadání pro vývojový tým, pro architekty a pro první etapu přípravy revitalizace objektu. Ta měla zahrnout tyto základní kroky:

1/ Příprava dokumentace pro podání budoucích žádostí na grantovou podporu ze státních či evropských fondů či z jiných zdrojů (zahrnuje projekt až po stavební povolení, scénář budoucí expozice, základní povinné formalities obvyklých grantových žádostí).

2/ Otevření veřejného dialogu, který má uvést do veřejného povědomí základní představu o tom, čím by jednou nové centrum mělo být... jakou řečí má mluvit a co je to vlastně současný přístup k tématu šoa.

3/ Scénář stálé expozice je vlastně zadáním pro architekty, výtvarníky a grafiky k řešení celého prostoru objektu a jeho interiéru. Jeho literární část navazuje na předešlý námět a vzniká paralelně s architektonickou studií.

4/ Koncept vzdělávání nového památníku měl být rozpracován s ohledem na scénář i na další okruh možných grantových podpor do budoucna. Jeho

objemové požadavky pro budovu nádraží jsou především dalším zadáním pro architektky.

5/ Stabilizace společnosti v kulturním i politickém smyslu, navázání potřebných vztahů a vazeb u nás i v zahraničí.

První z uvedených bodů se do konce roku podařil naplnit, včetně podání žádosti o stavební povolení, které bylo vydáno a nabylo právní moci v únoru roku 2015.

Druhý bod je zatím více v plánech, ale má své portfolio předjednaných výstavních záměrů. Započaté plnění výstavního plánu v podobě expozice PRAHA MĚSTO EUGENIŮ bylo spojeno se zahraniční reprezentací a prezentací záměru nového památníku. Výstava, zahájená 11. 11. 2014 ve Washingtonu, byla následně přesunuta do Českého domu v New Yorku.

Scénář stálé expozice má svou třetí verzi, která se stala podkladem pro architektky a výtvarníky. S koncem roku došla do fáze hlubších rešerší v archivech. Po řadě experimentů s různými historiky se pro hlavní autorský tým podařilo dojednat spolupráci s historiky Matějem Spurným a Lenkou Burgerovou. Dosavadní výtvarné návrhy ke scénáři předložil Jaroslav Róna a Matyáš Trnka.

Pro koncepci vzdělávání se podařilo navázat kontakty s několika institucemi, které v tématu působí již více let. Vzdělávací a kulturní centrum Židovského muzea v Praze do budoucna souhlasilo s přenosem některých svých již probíhajících školních programů do prostoru nádraží. Ústav pro studium totalitních režimů nabídl své metodické a archivní zázemí k přípravě programů nových.

Společnost PŠP začala připravovat vlastní vzdělávací program. Prostorový průvodce PAMĚŤ MĚSTA připomíná příběhy Holešovic a Letné.

Vzdělávací koncepce budoucího památníku byla zatím jen rámcově rozpracována. Po jednáních na více stranách s aktivními skupinami po celé republice i v zahraničí jsme dospěli k závěru, že pokud nemáme vytvářet další samostatnou metodiku a kontakty do konkrétních škol, bylo by vhodné iniciovat širší resortní diskusi o možnostech výuky v tématu šoa vzhledem k současným možnostem využitelnosti tématu.

Poslední bod se daří úměrně velikosti týmu a velmi omezené možnosti cestování, na který nedisponujeme žádným samostatným fondem. Více k němu uvádíme v průběžném výčtu událostí celého roku.

Rok 2014 významově skončil vlastně až počátkem března 2015, protože jeho kapitoly byly důstojně veřejně završeny 9. 3. slavnostním odhalením sochy **BRÁNA NENÁVRATNA**, na které se intenzivně pracovalo ve druhé půli loňského roku. Byla úspěšně projektována, financována a díky sponzorské podpoře realizována.

Její odhalení uzavřelo období projektování a stalo se signálem počátku přestavby nádraží Bubny v Památník ticha. Významově se tak v březnu 2015 naplnil náš první velký stálý projekt ve veřejném prostoru Prahy a otevřela se nepřehlédnutelná diskuse k budoucí podobě autentické železniční stanice spojené s pohnutou minulostí Prahy.

Na tomto místě je významné zmínit název, který jsme pro projekt zvolili ve fázi vývoje. Původní název společnosti PAMÁTNÍK ŠOA PRAHA v pojetí postupně vznikající koncepce až příliš vymezoval celý záměr úzce na židovskou tematiku. Jakkoli téma holocaustu určitě není limitované, scénář, na kterém pracujeme, sleduje jak příběhy obětí šoa, tak organizátorů a jejich pohnutek, zároveň rozvíjí i roli mlčící většiny. Proto jsme projekt budoucího centra pro nadčasový dialog nazvali **PAMÁTNÍK TICHA**.

Není to jen ticho přihlížejících, ale také přeživších, kteří desítky let hledali jazyk pro svůj pohnutý válečný příběh. To je také jistou odpovědí na otázku, proč na sebe nechal projekt památníku čekat skoro 70 let.

Poznámka k financování činnosti roku 2014:

Hlavní finanční zázemí celoroční činnosti vytvořila zápůjčka od společnosti Box, a.s. Zápůjčka byla poskytnuta na vývoj projektu nutného pro získání podpory investice. Z této zápůjčky byl realizován projekt pro stavební povolení, včetně jeho projednání a pokryta roční administrativa kanceláře společnosti.

Další menší kapitoly vývoje byly financovány z menších kulturních grantů, které byly s koncem roku postupně vyúčtovány a uzavřeny. V roce 2014 nás podpořil Česko-německý fond budoucnosti, Fond kultury, Ministerstvo kultury, Hlavní město Praha a International Visegrad Fund. V průběhu roku jsme také získali několik menších darů z okruhu přátel projektu Památníku ticha.

Sídlo, poštovní adresa, koordinace

V lednu 2014 byla založena nová kancelář v budově společnosti ORCO /původně Elektrické podniky/. Kancelář se stala zázemím pro jednoho výkonného koordinátora a jednu produkční asistentku.

Zadání pro administrativu můžeme shrnout v několika bodech:

- koordinace projektových prací,
- založení fundraisingových projektů pro sezonní výstavní záměry nejbližších let,
- prezentace postupných výsledků projektové studie s ohledem na jejich společenské a politické usazení,
- příprava nezbytných významových i formálních podkladů pro budoucí grantové podání velké investice na přestavbu,
- vyhledávání jiných variant zajištění investice na přestavbu,
- příprava a rozpracování plánu sezonních výstav na dobu ještě před přestavbou nádrazí na památník či v průběhu přestavby,
- navázání nezbytných kontaktů s partnerskými institucemi doma i v zahraničí.

Shrnutí:

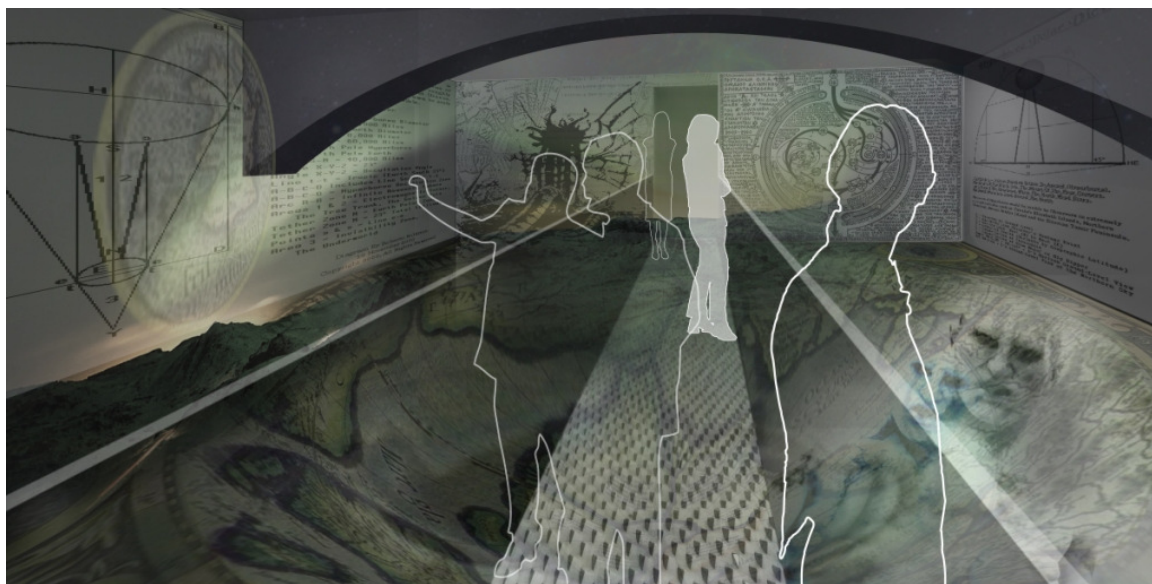
Základní záměr nastoupený v lednu se podařil. Projekt v rozsahu potřebném pro stavební povolení je hotov. Stavební povolení bylo vydáno. Získali jsme výjimku ze stavební uzávěry pro území Bubny – Zátory.

Scénář stálé expozice má svůj tým, jenž pracuje na čtvrté verzi literárního podkladu. Na tu naváže prováděcí dokumentace interiéru, až se nám ji podaří zafinancovat.

V průběhu roku jsme ve spolupráci s Magistrátem hlavního města Prahy realizovali dvě celodenní prezentace záměru a následně projektu pro odbornou veřejnost. Po dokončení studie architekta jsme vyrobili prezentaci záměru v podobě panelové výstavy a naprogramovali ji na různá místa Prahy. K některým uvedením pořádáme veřejné diskuse. Pro studii architekta jsme také založili nové webové stránky www.bubny.org.

Od léta do konce roku byl realizován projekt pracovně nazvaný „Základní kolej“, jenž symbolicky nahradil základní kámen přestavby. Do konce roku byla tato socha Aleše Veselého dokončena a připravena k instalaci.

Podářilo se rozpracovat několik paralelních vzdělávacích a výstavních projektů, které mají v prototypch lépe přiblížit budoucí formu a jazyk expozice.

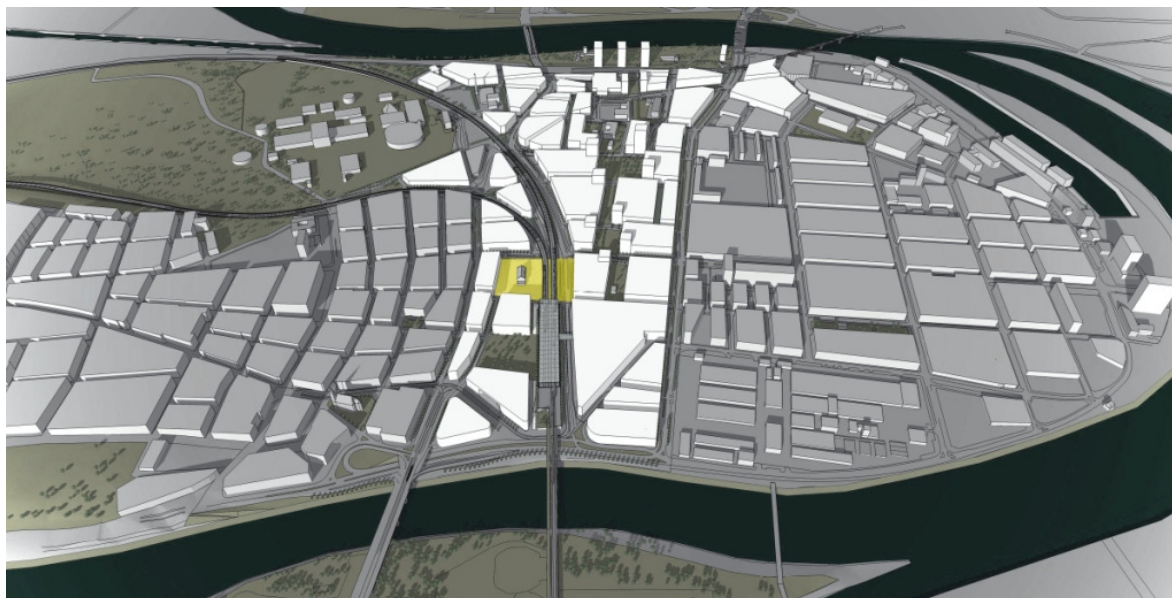
Podářilo se stabilizovat realizační tým v organizační rovině v uplynulém období i do budoucna.

Záměr památníku se výrazně posunul ve svém významu a okruhu témat, která by měl řešit. Od historického připomenutí válečných událostí spojených s deportacemi židů z Prahy jsme se posunuli ke globálnímu pohledu na potenciál tématu šoa jako takový v jeho nadčasovém smyslu. Z námětu o deportacích a odsunech se v literárním smyslu vyvinulo centrum polemizující s identitou Prahy, s genocidou jejího kulturního unikátu a zamyšlením nad pasivitou, zbabělostí, selháním občanských hodnot v minulém i současném významu. Socha Aleše Veselého, která jej dnes symbolizuje, se jmenuje BRÁNA NENÁVRATNA.

Vývoj organizační struktury společnosti a tým projektování

Po otevření kanceláře v lednu a únoru bylo upřesněno zadání pro architekty. Postupně začal vznikat projekt, který je s ohledem na podklady nezbytné k dalšímu financování definován zadáním „projektová dokumentace pro stavební povolení, včetně jeho projednání“. Architektonická studie Šárky Malé vznikla v architektonické kanceláři Romana Kouckého. Projektovou dokumentaci a veškeré inženýrské práce připravuje kancelář Deltaplán pod vedením Petra Blažky.

Podářilo se nám dobře komunikovat s urbanisty, kteří vypracovali studii Bubny-Zátory pro nový územní plán Prahy. S objektem nádraží se nyní v půdoryse města počítá jako s výsostným objektem nové části města (minulé návrhy s objektem železniční stanice nepočítaly).

Studii architektonické kanceláře Víta Másla se podařilo v podstatné míře ovlivnit tak, že architekti našeho týmu revitalizace nádraží dokonce dostali zadané řešení detailu územního plánu přiléhajícího k řešenému objektu, tedy celého náměstí přilehlého okolí. Studie je nyní připravena ke schválení rady magistrátu.

Prozkoumali a vyfotografovali jsme v podzemí před nádražím rozsáhlý protiatomový kryt... Nyní jednáme o jeho pronájmu s možností zřídít v něm Galerii mementa válek a pietní místo pro ty, kteří se nevrátili. Nad jeho betonovým stropem bychom rádi založili stálou galerii ve veřejném prostoru pod širým nebem. Podobný záměr však zakládá na dlouhodobé jednání o mnoha setkáních s představiteli Městské části Praha 7, magistrátu, majiteli a provozovateli pozemků.

Ve fázi druhé verze scénáře jsme záměr připravili pro veřejnou komunikaci. Nové webové stránky se rodily společně s novým grafickým manuálem a také logem pro záměr Památníku ticha. Již zmíněná výstava na 22 panelech se vydala na své turné po Praze v české verzi a na dvě prezentace v USA ve verzi anglické.

První zastavení miniexpozice bylo na Filosofické fakultě UK, následovala Primátorská rezidence spojená s dvoudenní prezentací a seminářem, dále pak Národní technická knihovna a Úřad MČ Prahy 7. Největší pozornosti se výstava těšila v pasáži Lucerna. Na Novoměstské radnici byla doplněna veřejnou prezentací.

Paralelní anglická verze byla poprvé instalována ve Washingtonu. V prestižní galerii Katzen Arts Center doprovodila veřejnou prezentaci, které se zúčastnila paní Madeleine Albrightová a velvyslanec Petr Gandalovič. Podobně jako předešlá událost udělování diplomů čestného bordu paní Albrightové a knížeti Schwarzenbergovi byla událost zaznamenána Českou televizí a tiskem.

Při představení architektonické studie radám společnosti Památník Šoa Praha jsme navrhli připravit na podzim roku 2014 odhalení základního kamene přestavby. V následné diskusi se vize kamene proměnila v záměr realizace sochařského objektu, který bude nepřehlédnutelným artefaktem přímo před

nádražní budovou a symbolem proměny místa z nádražního areálu v novou kulturní hodnotu spojenou s pamětí města.

Tak vznikla myšlenka na sochu pracovně nazvanou „Základní kolej“. Její realizace se ujal sochař Aleš Veselý. Realizace byla podpořena zápůjčkou od společnosti Box, a.s. a pak především a.s. Metrostav, který umožnil monumentální objekt realizovat ve svých dílnách a následně zajistil i jeho instalaci.

Statiku a veškerou projektovou přípravu zajistil opět Deltaplán. Kameru pro sledování a hlášení případného vandalizmu dodala firma Trade Fides, a.s.

Socha, nazvaná autorem BRÁNA NENÁVRATNA, byla slavnostně odhalena dne 9. března 2015 za účasti pamětníků, politiků, čestných hostů, velvyslanců několika zemí. Její nepřehlédnutelnost se projevila desítkami mediálních reakcí, které uvádíme na webových stránkách spolu s filmem o vzniku objektu.

Významnější události zachycujeme na webových stránkách, kde jsou také umístěny fotografie z nejrůznějších akcí a zmíněných výstav.

www.bubny.org

Paralelně s projektováním vzniká scénář pro stálou expozici, který postupně splnil několik hlavních požadavků:

- ideové zadání pro architekty, kteří pracovali na studii změny využití objektu,
- charakteristika kulturního naplnění budoucího památníku pro grantovou žádost - dnes se tomu poněkud technokraticky říká „měkká část projektu“,
- vyjádření představy o formě a jazyku nového centra pro diskuse o současnosti,
- mnohaměsíční práce na scénáři prospívá ukotvení významu nového památníku a nezbytné komunikaci mezi členy autorského týmu.

Vývoj tématu expozice Památníku ticha

Význam a základní téma spojené s nádražím Bubny je zdánlivě úplně jasné. Stanice je poznamenána deportacemi desítek tisíc lidí... Město tomu přihlíželo, někdo to organizoval. Ti, co to přežili, hledali po svém návratu desítky let jazyk pro vyjádření toho, čeho byli svědky... v základních souvislostech příběhů rodin a vývoje vztahů kulturních menšin se tak příběh stává tématem pro celé XX. století.

Hledání základního poselství stálé expozice doznalo velikého vývoje, který zákonitě musel nastat.

V této zemi je mnoho těch, kteří jsou docela přesvědčeni, že vědí, jak se má podobná expozice dělat. Když jim dáme prostor, tak zpravidla přijmou spolupráci, ale málokdy zareagují praktickým výstupem nebo založí svůj podklad na bezbřehé epopeji bezmála celé historie země a její identity. Taková byla spolupráce s podstatnou částí tzv. odborných poradců, které jsme oslovili.

Dalším rysem hledání scénáře pro stálou expozici je rozdílnost přístupů v různých generacích. Yehuda Bauer ve svých poznámkách k poslední verzi scénáře hodnotí text z pozice pamětníka válečné atmosféry a specialisty na otázky holocaustu, jenž je aktivním hledačem odkazu velikého příběhu genocidy po celé desítky let. Je poučné a pro vývoj nutné porovnat jeho přístup k velikým významům látky s přístupy historiků o dvě generace mladšími, kteří mají menší zkušenost, ale daleko širší možnost moderně pracovat s archivy v různých centrech světa.

Z mnoha diskusí vyšlo několik střešních témat, které rozvíjíme jak pro scénář, tak pro metodiku rešerší nezbytných pro budoucí instalaci a přípravu vzdělávacích projektů:

- **Mlčící většina...** Význam, který dal nové koncepci název, ale je také synonymem nadčasového principu celého památníku. Je také základním mostem k současným společenským jevům, které jsou neoddělitelnou součástí celého jazyka památníku.

- **Kulturní genocida identity města...** Vypovídá o rozpadu charakteru meziválečné Prahy. Vedle židovské kulturní skupiny zahrnuje do příběhu rovným dílem i pražské Němce a kulturní obyvatelstvo Prahy... zkrátka všechny, kdo charakter metropole utvářeli. Záměrem není povzbudit tradici první republiky, ale naopak poukázat na její destrukci a příčiny či snad i kořeny tohoto procesu.
- **Nevyhnutelnost osudu...** Název poslední kapitoly stávajícího scénáře je střešním významem dědictví holocaustu jako fenoménu, kterého my jsme neoddelitelnou součástí. Zde opět zdůrazníme metaforu ŠOA V NÁS. Ta se stala heslem pro naši výstavní prezentaci v Praze i ve Spojených státech.

V průběhu roční práce na scénáři se tedy původní záměr připomenutí pražských příběhů spojených s válečným tématem šoa proměnilo v globální a naprosto zásadně současné téma. Můžeme na něj vázat aktuální projevy dnešního světa a jeho základních vztahů – od obecně komunikačních po extrémní, které o sobě dávají víc a víc slyšet.

HOLOCAUST NELZE CHÁPAT JAKO LOKÁLNÍ PROBLEMATIKU!

V průběhu roku se postupně krystalizoval tým poradců, s jejichž přispěním se scénář pomalu formuje do realizační podoby.

V současné době pracují na odborných podkladech:

Lenka Burgerová, historička a architektka z Fakulty architektury ČVUT

Matěj Spurný, historik Ústavu současných dějin

Marco Stella, antropolog, ředitel Hrdličkova muzea člověka

Michal Šimůnek, historik z Ústavu současných dějin

Kateřina Štinglová, kurátorská činnost, orální historie

Konzultanti první verze scénáře byli **Kateřina Čapková, Blanka Soukupová, Zbyněk Tarant a Yehuda Bauer.**

Významná inspirace pochází z díla **Zygmunta Baumana.**

Výtvarné návrhy zpracoval **Matyáš Trnka a Jaroslav Róna.**

Architektem interiéru dosavadní studie je **Šárka Malá z architektonické kanceláře Romana Kouckého.**

Grafická spolupráce je spojena s **Pavlem Benešem a Kristýnou Greplovou.**

Základním partnerem vývoje i koncepce expozice je **Centrum současného umění DOX** v osobě **Leoše Války a Michaely Šilpochové.**

Pro širší diskusi nad vznikající látkou byla ustavena Rada pro vývoj, která se v průběhu roku setkala dvakrát při prezentaci postupných výstupů.

Členy rady jsou:

Pavel Jirásek

Helena Koenigsmarková

Eva Lorencová

Alena Míšková

Zuzana Strnadová

Leo Pavlát

Financování a perspektiva zajištění budoucí investice:

Letošní podpora projektu a provozu vývojové kanceláře nesmírně pomohla nejen naplnění toho, co bylo v rozpočtu, ale také rozvoji několika budoucích záměrů, které se už nyní postavily na vlastní nohy realizačně i finančně.

Vznikl zkušební návrh prvních tras prostorového průvodce Paměť města, který má být základní vývojovou zkušeností pro podání širšího vědeckého grantu.

Založili jsme edici „Hlasy rodinných alb. Na jejich výtvarné a grafické podobě začali pracovat vybraní studenti Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni pod vedením Báry Šalamounové.

Po vydání stavebního povolení v únoru roku 2015 jsme připraveni pro podání větší žádosti na investiční zajištění přestavby památníku. Původně předpokládaný zdroj evropských finančních mechanismů EHP/Norska (Norské fondy) v průběhu projektové přípravy zkrátil své dvě plánované výzvy na jednu. Nyní je ukončeno minulé období a pro následující se připravuje řada změn. Je tedy možné plánovat podání žádosti do budoucna, ale prodleva mezi projektováním a vývojem by se v tomto smyslu mohla protáhnout na jeden až dva roky.

Pokoušeli jsme se tedy nalézt nějakou cestu, jak zajistit podporu státu z nějakého grantového rozpočtového titulu vhodného pro společnost typu o.p.s.

Po řadě jednání s představiteli MK ČR se podařilo nalézt vhodný titul, jenž by se dal využít v případě uvolnění finanční rezervy. O té v současné době jednáme.

Na podporu průběžného financování jednotlivých sezonních projektů i pro investici na přestavbu samotnou jsme založili systém podpory soukromých darů či korporátních podpor.

KLUB PŘÁTEL PAMÁTNÍKU TICHÁ BUBNY má svou vlastní stránku v sekci „podpořte nás“ na našich webových stránkách.

<http://www.bubny.org/cz/podporte-nas>

Vytiskli jsme také letáky, které rozdáváme na výstavách a veřejných diskusích.

Klub na podporu byl založen fakticky až v době, kdy se první podpory začaly samy objevovat na účtu. Do budoucna připravujeme systém komunikace s okruhem stálých přátel a nárazová setkání s těmito osobnostmi. Pro donátorství jsme založili samostatnou právní i účetní agendu.

Zápis do Centrální evidence sbírek

Během příprav scénáře stálé expozice se nám sešlo několik cenných exponátů, které bychom v budoucnu rádi prezentovali ve stálé expozici. Pro tyto účely jsme tedy založili malou sbírku, v níž bychom chtěli formalizovat alespoň základní okruh exponátů. Sbíрка je kompletně digitalizovaná a připravená pro zápis do Centrální evidence sbírek. Žádost s nezbytnými podklady pro oficiální zápis je evidována na MK ČR od listopadu roku 2014.

Zde je nutno poznamenat, že pro naši budoucí aktivitu považujeme za hlavního partnera v ochraně sbírek spojených s tématem šoa Židovské muzeum Praha. Tam patří základní fond depozitárních hodnot. Pro nás je registrace nezbytným kreditem, ale především zárukou pro veřejnost laickou i odbornou, že s aktivně vystavovanými exponáty budeme pracovat dle patřičných norem.

Tuzemské i zahraniční partnerské a diplomatické vztahy

Pro práci na přípravě scénáře stálé expozice i vzdělávací koncepce bylo nezbytné navázat alespoň základní vztahy s domácími i zahraničními institucemi, které mají s tématem větší zkušenosti a mají archivy, jež bychom rádi v budoucnu využívali.

Jistým garantem vztahů je náš stávající čestný bord. Jeho prvním členem se už na výstavě Kadiš stal **Stuart Eizenstat**.

10. června 2014 se dalšími členy bordu stali na společném předávání diplomů paní **Madeleine Albrightová** a pan kníže **Karel Schwarzenberg**. Ceremoniál se odehrál na Ministerstvu kultury České republiky za účasti ministra Daniela Hermana, pražského primátora Tomáše Hudečka a členů našich rad.

Na vývoj projektu Památníku ticha poskytli svou záštitu:

**Předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka,
bývalý primátor hlavního města Prahy Tomáš Hudeček,
ministr kultury Daniel Herman
a nový starosta Prahy 7 Jan Čížinský.**

Během celého roku jsme reagovali na zájem několika ambasád a prezentovali celý záměr velvyslancům zemí, se kterými bychom rádi do budoucna udržovali tvůrčí vztahy. Dosud proběhla setkání na nejvyšší diplomatické úrovni na úřadech USA, Izraele, Polska, Švédska. Navázali jsme také spolupráci se střešní unií zahraničních kulturních center EUNIC.

V březnu jsme navštívili Muzeum Varšavského povstání, Muzeum historie polských Židů, Muzeum a památník Auschwitz-Birkenau a jednali s jejich představiteli o konkrétních možných podobách spolupráce.

V průběhu roku došlo k několika setkáním s představiteli německého Památníku Flossenbürg. S jeho zkušenými kolegy plánujeme spolupracovat na společné koncepci vzdělávání v tématu šoa.

Pro prezentace nového památníku ve Spojených státech amerických jsme částečně využili platformy probíhající výstavy k autorskému dokumentu EUGÉNIOVÉ. Její dvojí instalace ve Washingtonu (na půdě prestižní univerzitní galerie Katzen Arts Center) a v New Yorku (V Českém domě na Manhattanu) jsme využili k paralelní výstavě projektu PAMÁTNÍK TICHÁ.

Ve Washingtonu jsme navíc ve spolupráci s ambasádou České republiky zajistili prezentace v Library of Congress a v archivu US Holocaust Memorial Museum. Obě příležitosti otevřely dveře další možné spolupráci.

Další zásadní cesta vedla do Jeruzaléma, kde bylo jednáno o budoucí spolupráci se vzdělávacím centrem památníku YAD VASHEM. Předběžné rozhovory směřují také k možnosti společného vývoje vzdělávacích projektů.

V prosinci navštívil koordinátor projektu Tomáš Bouška plenární zasedání INTERNATIONAL HOLOCAUST REMEMBRANCE ALLIANCE (IHRA) v Manchesteru.

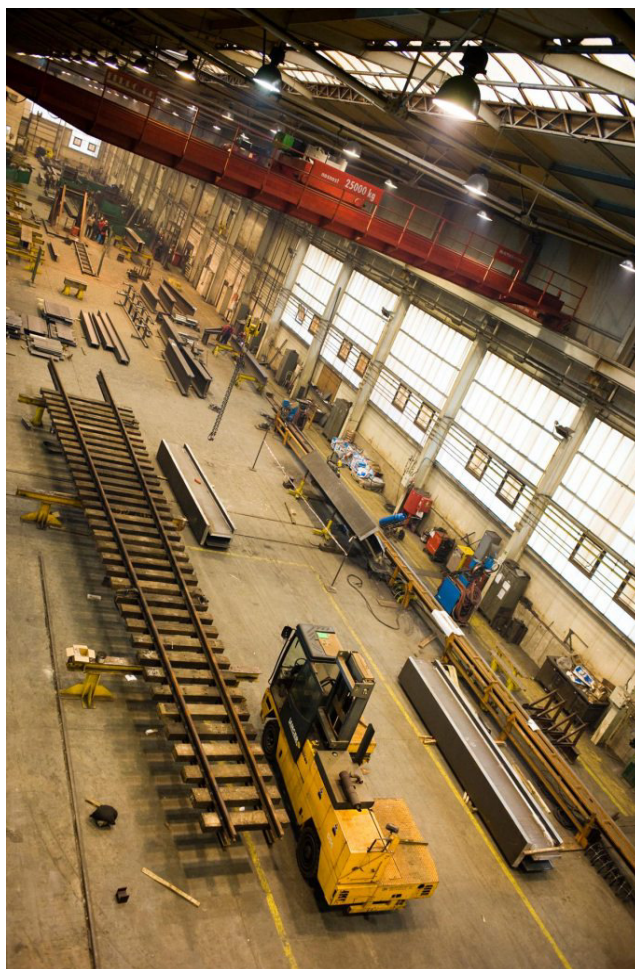
Od založení společnosti je naším hlavním kulturním partnerem a.s. **České dráhy**. Předběžná jednání směřují k tomu, aby dráhy pro další spolupráci byly nejen vstřícným majitelem objektu, ale také kulturním a otevřeným partnerem jeho postupných kroků vývoje.

Podobnou vazbu bychom rádi založili také se společností **Správa železniční dopravní cesty**, která je majitelem pozemků přilehlých k nádraží Bubny. V budoucnu by měl do její správy přejít i objekt nádraží. Socha Brána nenávratna je umístěna také na pozemku SŽDC, zatím na základě nájemní smlouvy.

Pro představitele obou těchto institucí probíhaly v průběhu roku různé prezentace záměrů spojené s přestavbou objektu i jeho okolí.

Velice slibné vztahy se nám podařilo nastavit s představenstvem Městské části Praha 7. Věříme, že naše postupné kroky přejdou od vzájemných sympatií k praktickým realizacím výstav ve veřejném prostoru, kultivaci paměti míst, svázaných s námi řešenou trasou od Radiotrhu k nádraží Bubny a bezprostředního okolí železniční stanice.

Hlavním partnerem vývoje je pro nás stále Centrum současného umění DOX, se kterým spolupracujeme na různých drobnějších kulturních akcích, koordinujeme projekt i scénář a průběžné kroky vývoje Památníku ticha. Zcela unikátní spolupráci mezi PŠP a DOXem byla realizace sochy Aleše Veselého.

Pro koordinaci plánů o.p.s. a další aktivní spolupráci v naznačených směrech jsme navázali v různých podobách a vazbách vztahy s těmito institucemi:

Magistrát hlavního města Prahy

Koncipování další spolupráce je v diki nově vzniklé kanceláře pro lidská práva, řízené mgr. Ivou Vojtkovou. Záměrem je výkonná a věcná spolupráce na některých kapitolách našich bezprostředních plánů v budoucích letech. Role magistrátu na našem projektu zajišťuje aktivní účast celého města na vzniku nově vzniklého památníku a utváření hodnoty jeho veřejného dialogu.

Česko-německý fond budoucnosti přijal rozhodnutí spolupracovat aktivně na záměru PŠP nejen tradiční formou grantové podpory, ale také konzultacemi o jeho vývoji, který ve svém zaměření považuje za partnerský.

Židovská obec Praha od počátku podporuje vznikající neziskovou společnost. Vizi Památníku ticha přijala za významný krok k připomínání odkazu válečných osudů své komunity. Vývoji projektu napomáhá jak hmotně, tak spoluprací při jednání s klíčovými partnery a politickými strukturami.

Terezínská iniciativa, Institut Terezínské iniciativy se podílely jak na spolupráci při zajištění výstavy Kadiš, tak diskusích o dalších společných záměrech.

Památník Tereziín – zásadní instituce s dlouholetou tradicí v tématu, ležící v literárním smyslu na stejné koleji deportačních tras. První jednání zatím směřují ke koordinaci zpracovávaných témat a do budoucna snad i vytváření společného vzdělávacího projektu.

Ústav pro studium totalitních režimů, se kterým jsme se pokoušeli spolupracovat za jeho řízení Danielem Hermanem, projevil zájem o další spolupráci. Prakticky se zatím naplnila opakovanou diskusí o možných směrech spolupráce – zatím hlavně na poli vzdělávání.

Sdružení Post Bellum nabídlo spolupráci v podobě možného zpracování celé své archivní databáze pro návštěvnické využití v budoucím památníku. Rádi bychom v budoucnu našli cestu, jak spolupracovat i na našich vyvíjených vzdělávacích programech.

Culture Tech – společnost, která zajišťuje financování vývoje památníku a organizačně i koncepčně se podílela na přípravě výstavy Kadiš. V současné době administruje podporu projektu „Hlasy rodinných alb“.

Národní galerie v Praze – po prvních jednáních o spolupráci na „sousedské“ bázi se Sbírkou moderního umění ve Veletržním paláci došlo k řadě organizačních proměn ve vedení instituce. Připravujeme nová jednání o možné spolupráci na konkrétních záměrech. Prvním z nich by měla být výstava MAUS. Věříme, že již na podzim roku 2015.

Muzeum hlavního města Prahy – instituce přirozeně partnerská nejen v tématu, ale také ve spolupráci s ředitelkou Zuzanou Strnadovou na pozici předsedkyně správní rady PŠP.

Ministerstvo zahraničí s námi spolupracuje při jednáních o partnerství v různých zemích světa prostřednictvím Českých center a zastupitelských úřadů. Z významných spolupracovníků minulých akcí můžeme jmenovat Jiřího Čisteckého a Jana Bondyho.

Nadace EVZ – partner pro spolufinancování výstavy Kadiš a projektu „Hlasy rodinných alb“, se kterým jednáme o dalších možnostech podpory nejen finanční, ale také na úrovni rozšíření partnerských vztahů s dalšími institucemi podobného tematického zaměření.

Česko-izraelská smíšená obchodní komora podporuje záměr vzniku památníku na úrovni své rady. Konkrétní formy podpory jsou v jednání.

Německá ambasáda v Praze podpořila vznik výstavy Kadiš a odhalení sochy Brána nenávratna i s doplňkovým filmovým programem v DOXu.

Odbor ochrany movitého kulturního dědictví muzeí a galerií MK ČR podpořil naši propagační činnost svým grantem. Za podstatné považujeme prezentační setkání s jeho ředitelem Pavlem Hlubučkem, při kterém jsme prohodili možnosti budoucího financování i strategie provozování památníku po rekonstrukci.

Samostatné kulturní aktivity v průběhu roku

Vedle zmíněné putovní výstavy „**Cesta k památníku**“ se na portfoliu sezonních výstav v průběhu roku 2014 pracovalo pouze v přípravné fázi.

Odložili jsme přípravu výstavy **Srebrenica**.

Pro rok 2015 stále rozvíjíme již starší záměr uspořádat v Praze v Národní galerii retrospektivu tvorby **Arta Spiegelmana**, která vyvrcholí prezentací předloh pro věhlasný komiks **MAUS**. Její pouliční scénická podoba by se měla objevit v dolní části Veletržní ulice, kde vyznačí trasu pražských transportů směřujících na nádraží Bubny.

V průběhu výstavy **NUCENÁ PRÁCE** jsme ve spolupráci s nadací Forum 2000 zajistili dva vzdělávací semináře v letohrádku Královny Anny. Dalším doplňkovým programem pro stejného producenta bylo nedělní matiné v Terezíně, uspořádané na závěr výročního zasedání **Česko-německého diskusního fóra**.

Podpořili jsme
fotografický koncept
Richarda Homoly,
který v průběhu
několika let vyhledává
ve starých objektech
Terezína vhodné
motivy pro
fotografování a
připravuje mimořádnou
výstavní kolekci
tajemství dotýkaných
míst.

V Praze 30. dubna 2015

Pavel Štingl, ředitel společnosti